

νάξιον διαπραγματεύσεων νὰ ζητηθῇ ἡ ἐλέττως; ποιούσου ποσοῦ, ἀν καὶ ἥδυνατο ἐπιτυχῶς νὰ γίνῃ διὰ τοῦ δὲν Κεφαλληνίᾳ Ἰπροξένου.

Κατόπιν τῶν διαπραγματεύσεων τούτων, δὲ τὸν ἔξωτερικών, Υπουργὸς ἤτησε περὶ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου πίστωσιν 35000 δραχμῶν πρὸς ἵκαιοποίησιν τῶν ἀπαιτήσεων τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλ' ἐν τῷ Συμβουλίῳ τὸν ἐπὶ τῶν ἔξωτερικῶν Υπουργὸν ἀντεποιεύετο δὲ ἐπὶ τῶν ἔξωτερικῶν Λ. Κρεστενίτης, καὶ τούτον ἀτυχῶς ἡκολούθει δὲ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν κ. Βάλβης. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἀποτυγίας τοῦ Γλαράκη, δὲ Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ διαφόροις προφάσεσιν ἥρνετο ἐπὶ δόλογληρον μῆνα τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου τῆς διαιτησίας. Μετὰ ταῦτα ἔξήγησε τὴν ἀξίωσιν νὰ ὑποβληθῇ αὐτῷ ἡ ἀπόφασις τῶν διαιτητῶν πρὸ τοῦ δημοσιευθῆ, καὶ ἐπὶ τέλους ἀπήτησε νὰ γίνῃ συζήτησις ἐνώπιον τῶν διαιτητῶν, διορίσας ἐπὶ τούτῳ δικηγόρον τοῦ δημοσίου τὸν πρώην Πρωτοδίκην Ιω. Ταμπακόπουλον, τότε βουλευτὴν Μαντινείας. Οἱ διαιτηταὶ, καίτοι πρὸ δύο μηνῶν ἔχοντες συντεταγμένην τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν, ἦσαν ἡναγκασμένοι νὰ περιμένωσι τὴν ἀγόρευσιν τοῦ δικηγόρου τοῦ δημοσίου, διτὶς ἀνέβαλλε τὴν ἐμφάνισιν αὐτοῦ ἀπὸ ἑδομάδος εἰς ἑδομάδα καὶ ἀπὸ μηνὸς εἰς μῆνα, ἀχρις οὐδὲ ἡ ἀγγλικὴ πρεσβεία παρατηρήσασα διτὶς ἀναξίως ἐνεπαίζετο ὑπὸ τῶν Υπουργῶν τοῦ Βασιλέως Ὀθωνος, προσεκάλεσε τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου ὑπὸ τὸν Πάρκερ, τὴν σύλληψιν τῶν ἐμπορικῶν μας πλοίων ἀποσταλέντων εἰς Μελίτην ἵνα πωληθῶσι πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ Πατζιφίκου καὶ τοῦ Φίνλαϊ, τὸν δὲ ποκλεισμὸν τῶν λιμένων Πειραιῶς, Σύρου, Πατρῶν, καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς καταδρομῆς τοῦ ναυτικοῦ μας διὰ τῆς ἀποτίσεως 1,600(ἄν δὲν ἀπατῶμαι) χιλιάδων δραχμῶν, καὶ τοῦτο χάριν τῆς μεσολαβήσεως τῆς γαλλικῆς Κυρενήσεως.

Καὶ ἐν ἀστεῖον εἰς ἐπίμετρον. Ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου, πάντες οἱ πολιτευόμενοι ἐτέθησαν εἰς κίνησιν, ἵνα μάθωσι τὰ αἴτια τῆς διενέξεως· ἡ δὲ Κυβέρνησις οὐδὲν ἀλλο ἔγγραφον εἶχε νὰ ἐπικαλεσθῇ ὑπὲρ ἑαυτῆς, εἰμὴ τὸ ὑπόμνημα τοῦ κ. Γλαράκη. Παρ' αὐτοῦ δὲ Ιωαν. Φιλήμων ἔζητησεν ἀντίγραφον τοῦ ὑπομνήματος ἵνα καταχωρίσῃ ἐν τῷ Αἰῶνι. Οἱ δὲ Γλαράκης παρ ἐμοῦ ἔζητησε περὶ ληψίν, ἢν παρέδωκε τῷ Φιλήμονι. Ἐν αὐτῇ προέταξα σύντομον ἴστορικὸν, ἀναφέροιν διτὶς Υπουργὸς τις ὑπέβαλε τῷ βασιλεῖ ἐπανειλημένας ἐκθέσεις διπλῶς ἑκδοθῇ· Διάταγμα πρὸς παράδοσιν τῶν αἰτουμένων νήσων, καὶ ἡ ἐπιμονὴ τοῦ βασιλέως ἔσωσεν αὐτᾶς ἀπὸ τῆς κατοχῆς τῶν ἄγγλων. Οἱ Φιλήμων ιδίᾳ χειρὶ προσέθηκεν οὐκ δλίγας ὕδρεις κατὰ τοῦ Υπουργοῦ, ἀποκαλῶν αὐτὸν προ δό την... Ο Κρεστενίτης γνωρίζων τὰ γενόμενα, προσεκάλεσε διὰ τῆς Ἐθνικῆς τὸν Αἰῶνα νὰ ἔξονομάσῃ τὸν προδότην Υπουργόν. Οἱ Φιλήμων ἔδραμε πρὸς τὸν Γλαράκην παρακαλῶν νὰ μάθῃ τις ἡτον δὲ Υπουργὸς ἐκεῖνος, διτὶς δὲ μάθειν διτὶς ἡτον δὲ Ζωγράφος, ἔδειχνε τὰ χειλη, ἔδικαιοιογεῖτο δὲ λέγων πρὸς τὸν Γλα-

ράκην «Ἄδειρὲ ἐπίστευκ ὅτι ἦτο δ Τρικούπης, ποῦ νὰ φυγτεῖσθῶ ὅτι ἦτον δ φίλος μου Ζωγράφος;»

Διηγήθην ἀνευ σχολίων δὲ προκαταλήψεως τὰ γεννόμενα. Ἐκαστος δὲς ἔξαγαγγη οἷα θέλει διδάγματα ἐκ τῆς ιστορίας.

I. A. Τυπάλδος.

ΣΚΕΨΕΙΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΠΩΛ ΔΕ ΚΟΚ

— Ἡδέα τῷ ἀγαπώντων δρειρα, εἰσθε βεβαίως ἰσά-
ξια πρὸς τὰ τοῦ κατακτητοῦ, τοῦ φιλοδόκου δὲ τοῦ αὐ-
λικοῦ. Άφετε εἰς τὴν ψυχὴν ἡμῶν γλυκεῖται μόνον
ἔκλισιν, ἐνῷ δὲ τὰ λοιπὰ πάθη διασεῖνον τὰς αἰσθή-
σεις ἡμῶν καὶ καταβάλλοντα τὴν διάροιαν, τὰ ἐρωτικὰ
δρειρα δὲ ἐρατίας ἀραπάνουσιν ἡμᾶς εναρέστως ἀπὸ
τῷ βιωτικῷ μόχθῳ.

— Ο ἐραστὴς μανθάρων διτὶς ἀγαπᾶται, ἀκούει μόνον τὸν ἐρωτά του.

— Ερ. ἡλικίᾳ εἰκοσιετοὺς ἐτῶν δὲ τρυφερὰ καρδία αἰ-
σθάνεται τὴν ἀνάγκην τοῦ ἐρωτοῦ, καὶ ὅτι μέσω τῶν
ἡδονῶν, τοῦ στροβίλου τοῦ χθονού, ὑπὸ σμήνους λά-
τρεων περικυλονυμένη, αἰσθάνεται τι κερδό, αἰσθάνεται
πίεσιν μυστικήν δὲ τὸ αἰτιο τῇ εἰτε ἐρωτεάρεξή τορ.

— Η οἰησις ἐπιφρίπτει πέπλον ἐπὶ τῷ πλεονεκτη-
μάτων ἡμῶν, τὸ κρύπτει ἀρτὶ τὰ τὰ ἐπιδεικνύη, καὶ
πάρτος ὑποτίθεται ως μηκόρος οἱ ἔχοντες τὸ ἐλά-
τωμα τοῦτο.

ΧΡΟΝΙΚΑ Η ΕΥΦΥΙΑ ΤΩΝ ΚΟΡΑΚΩΝ

Κατά πᾶν ἔτος, ἀπὸ Νοεμβρίου μέχρις Ἀπριλίου περίπου, πληθὺς πολυποικίλων κοράκων, φαιῶν καὶ μαύρων (ἐκ τοῦ εἰδους τῶν κορωνῶν) ἐγκαθίστανται εἰς τι λίαν περιωρισμένον μέρος τοῦ ἐν Παρισίοις δάσους τῶν Βιγκενιῶν καὶ κατὰ μῆκος τοῦ δροπεδίου τῆς Γραβέλλης, ιδίως δὲ πρὸς τὸ δάσος ἔνθι εύρισκεται τὸ ἐν Βιγκένιοις καθίδρυμα τῶν ἀναχρωνύντων.

Οι σπουδασταὶ τῆς Ιατρικῆς ἔχουσιν ἐν τῷ δάσος τούτῳ κηπον, ἐν μέσῳ τοῦ ὅποιον ἐτοποθέτησαν μέγαν κλωδό.

Πρὸ δύο μηνῶν ἐκλείσθησαν ἐν τῷ κλωδῷ τούτῳ δύο συλληφθεῖσαι κορῶναι. Ἐπὶ μίαν ὥραν ἐρρίπτοντο δρυμητικῶς ἐνχυτίον τοῦ δικτυωτοῦ τῆς εἰρκτῆς των. Κατηγορίας την πολὺ ταχέως, καὶ ἔτρωγον εὐχαρίστως καρέας καὶ ἄρτον ριπτόμενα αὐταῖς, ἔδιωσαν δὲ ἐν τῷ κλωδῷ εἰρηνικῶς μετὰ τριῶν γλάρων.

Απὸ τῶν πρώτων τῆς αὐγμαλωσίας κύτου ἡμερῶν κόρακες τοῦ αὐτοῦ εἶδους περιπταντο τῶν πλησίον τοῦ κλωδοῦ δένδρων, ἔρχομενοι ἐν ὥραις καθ' ἃς τὸ δάσος ἦτο ἔρημον καὶ ἐκβάλλοντες μικρὰς καὶ γλυκείας κραυγάς, δύοις πρὸς τὴν φωνὴν τῆς καὶ λόγος αἱ συντεταγμέναις διαφορετικῶν συγήθων αὐτῶν διαπεραστικῶν πρωγμῶν.

Περιπταντο δὲ καὶ αὐτοῦ ἔτι τοῦ περὶ τὸν κλωδὸν ἐδάφους πληθὺς ἐξ κύτου περιπταντο τῶν παθῶν των ἐφαίνοντο κατόπιν καθαρῶς ἀποτετυπωμένα ἐπὶ τῆς γίνοντος.

Ἐν τούτοις διηγέρεται διαφορετικῶν διαφορετικῶν προφήτης τοῦ ἐν τῷ κλωδῷ πτηνῆς, μετ' ἐκπλήξεως του ἔδειπε μετὰ παρέλευσιν μικροῦ διαστήματος, ὅτι ἐντὸς τινῶν ὡρῶν ἐξηγανίζετο ἡ μεγάλη ποσότης τοῦ ἄρτου καὶ κρέατος ἀτινα εἰσήγεντον τῷ κλωδῷ. (Ἀνὰ πᾶσαν δευτέραν ἡμέραν δύο χιλιέγραμμα ἵππειον κρέατος καὶ τέσσερα μεγάλα τεμάχια ἄρτου διὰ δύο κόρκκας καὶ τρεῖς γλάρους!).

Τοποπευθύνεται τὴν εἰσόδοιὴν ποντικῶν, ἕρριψαν ἐν τῷ κλωδῷ τὴν τροφὴν καὶ εἴτα ἀποσυρθύνεται εἰς κρύπτην, παρεμόνευσαν ὅπως θῶσι τὶ συνέδεινε.

Μετὰ παρέλευσιν μιᾶς περίπον ὥρας οἱ παραφυλάττοντες ἔδειπεν πρὸς αὐτὸν θέαμα ὄντως παραδοξότατον.

Οἱ κόρακες προσήρχοντο κατὰ μικρὰς ὄμαδας περὶ τὸν κλωδὸν, ἐκπέμποντες τὰς μικράς των κραυγὰς ἢς ἀνεφέρομεν. Τότε οἱ αἰγαλῆτοι κόρακες ὡρῳμον καὶ ἐλάμβανον ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τεμάχια ἄρτου καὶ κρέατος, καὶ, πλησιάζοντες τὰς κιγκιλίδας, ἐπέρων ἐξωθεν αὐτῶν τὸ ράμφος ἵνα παράσχωσιν εἰς τοὺς διμοφύλους των τὰ τεμάχια, ἀτινα ἐκείνοις κατεβρόθηκον ἀπλήστως. Εἶτα, ἐπιστρέφοντες ἐν μέσῳ τοῦ κλωδοῦ, ἐλάμβανον ἄλλα πάλιν τεμάχια ἵνα ἐπαναλάβωσι τὸ αὐτό.

Τοῦτο ἐξηκολούθει καθ' ἑκάστην, πλειστοὶ δὲ ἐγένοντο μάρτυρες αὐτοῦ τοῦ θεάματος.

Τι νὰ σκεφθῇ τις!

“Οτι, ἀφ' ἐνὸς, οἱ αἰγαλῆτοι κόρακες, βλέποντες ἀντούσιν ἐν ἀφθονίᾳ, ἐκέπτοντο ὅτι ἡδύναντο καὶ ὕφειλον εἰς βάρος τῶν τροφοδοτούντων κύτους, νὰ τρέφωσιν ὅλους τοὺς διμοφύλους των.

“Οτι, ἀφ' ἑτέρου, οἱ διμοφύλοι των, δυσκόλως εύρισκοντες τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐν μέσῳ τοιούτου ψύχους καὶ γνωρίζοντες τὴν καλὴν καρδίαν τῶν ἐν τῷ κλωδῷ κεκλεισμένων, εύρισκουσι φυσικάτατον τὸ νὰ δεῖχωνται τὸ περίστευμα τῆς τροφῆς ἐκείνων.

Φαίνεται ὅτι οἱ κόρακες οὗτοι εὐχαρίστως ὑπερασπίζουσιν ἀλλήλους. “Οτε ὁ κηπουρὸς μετέβη ὅπως ἀπελευθερώσῃ τῆς παγίδος μίαν τῶν κορωνῶν ἐκπέμπουσαν κραυγὰς ἀπελπιστικὰς, παρετήρησεν εἰς ἀπόστασιν 10 ἔως 15 μέτρων ἀναθεν τῆς κεφαλῆς του πεντηκοντάδα κορωνῶν περιπταχμένων καὶ τοκουσῶν προφανῶς νὰ τὸν ἐκφοβίσωσι διὰ τῶν φοβερῶν αὐτῶν κραυγῶν καὶ τῆς ἀπειλητικῆς των πτήσεως. Τὸν συνώδευσαν φύτω πῶς εἰς

ἀπόστασιν ὁδὸς 250 περίπου μέτρων.

“Ολοι, τέλος, οἱ κόρακες οὗτοι φαίνονται ἀγαπώμενοι πολύ. Οὐδέποτε βλέπει τις κύτους μόνους, ἀλλὰ πάντοτε κατὰ μικρὰς ὄμαδας, ἀπερχομένους εἰτε πρὸς τροφὴν εἰτε πρὸς θέρμανσιν εἰς τόπον εὐήλιον. Τῆς νυκτὸς ἐπερχομένης, τινὲς τούτων, οἱ μάλλον ἀξιοσέβαστοι, ἀναμφισβήτωνται ἀνέρχονται ὅπως εἰσδύσωσιν εἰς τὰ μεγαλείτερα τῶν δένδρων. Ἐκπέμπουσι κραυγὰς διξείας, καὶ πάραντα οἱ ἄλλοι ἐρχονται ἐν συμπλέγματι ὅπως συγκεντρωθῶσι περὶ κύτους ἐπὶ τῶν κλάδων, οἵτινες οὕτω πληροῦνται κοράκων.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ Ο ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΟΣ

(Ἐκ τῶν τοῦ Ἀλεξανδρείου δὲ Μυσσεῖ)

‘Ο Ισιδώρος δὲν στερεῖται ἴκανότητος· ὅτι πρὸς ἐπιτυχίαν ἀπαιτεῖται, τὸ κατέχειν καὶ ὄμως οὐδέποτε ἐπιτυγχάνει τι. Εἰς πᾶν ὅτι πράττει, ἐνεργεῖ μετά τινος ὑπερβολῆς· θέλει πάντας νὰ ἔηται τι ἀνώτερος ἔκαπτος.

‘Ο καρδινάλιος δὲ Ρέτζης ὁμιλῶν περὶ τοῦ Κονδὲ, τὸν καρακτηρίζει ὡς μὴ πράττοντα ισάξια ἔκαπτον· τοῦ Ισιδώρου δὲ ἀξία ὑπερέχεινται ἐν τοῖς πράξεσι του· διμοιάζει πρὸς ποτήριαν καμπανίτου ὅστις τοσοῦτον ἀφρίζει· ὥστε μεταβάλλεται ὅλος εἰς ἀφρόν καὶ οὐδὲ σταγῶν οἶνον μένει εἰς τὸν πυθμένα.

Εὔρισκει μίαν εὑμορφών λέξιν καὶ προσπαθῶν ἐξ αὐτῆς νὰ παραγγίξῃ τέσσαρας, ἀρχινίζει τὴν ἐννοιάν της.

Σᾶς εἰδεις τρίς εἰς τὸν χορὸν· κατέστησε οἰκεῖός του. Μία ἀμυγῆ ἐπὶ τοῦ δακτύλου εἴναι δι' αὐτὸν μοναδικὸν μαρτύριον.

Καὶ μὴ γομίστητε ὅτι παίζει καμφοδίζων προσπαθῶν καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις νὰ ἔκταθῃ, μηκύνεται καὶ πλατύνεται, πρὸς βλάχην ὅμως τοῦ φορεματός του, ὅπερ σγίζεται καὶ διαρρήγγυται ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν.

Η ΕΥΜΕΤΑΚΟΜΙΣΤΟΣ ΟΙΚΙΑ

Πλησιάζει δὲ της ηγεμονίας καθ' ἧν τὰ κτίρια οὐκ μεταφέρωνται μετὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας μεθ' ἧς καὶ τὰ ἔπιπλα, οἱ δὲ ἀγθοφόροι, ἀφοῦ μετεκμιτῶν τὰς τραπέζας, τὰ ἐρμάρια καὶ τὰ δέματα, οὐ ἀκούωνται λέγοντας, ἐν τῷ συνάμματος ὅλα ρίπτωσιν τὸ βλέμμα πάνταρ τῶν· «Τι· οὐ πολεύεται ἀκόμη, κύριε, νὰ μεταφέρωμεν;» Α! τὴν οἰκίαν! Καὶ δὲν εἴναι τοῦτο ποτὲν τὸ φάντασιοκεπία. Αἱ ἐφημερίδες τῆς Λυσσός δημοσιεύουσιν ἀπό τινων ἡμερῶν γνωστοποίησιν διμιλου μηγχνικῶν τῶν σιδηροδρόμων, οἵτινες συνέστησαν ἐταιρίαν σκοπεύσαν τὴν κατασκευὴν εὐμετακομίστων οἰκιῶν. Ηρχίσαν μάλιστα νὰ ἔρχονται εἰς διαπραγματεύσεις μετ' ἰδιοκτητῶν οἰκοπέδων, πρὸς ἔναρξην πραγματοποιήσεως τοῦ σχεδίου των. Οὐδέν γεινοποιεῖται περὶ τοῦ τύπου τὸν ἔχουσιν ὑπό σφιν, ἀλλὰ διμιλούσι περὶ αὐτοῦ, ὡς εὐκόλως ἔννοει τις, μετ' ἀκρας σοθιρότητος καὶ ἐπιδιώκουσι γένον σόστημα πρακτικῆς. Ήτος πρὸς τὰς οἰκοδομάς.